

Bezieling zoeken in Zelhemse bossen

Het besluit het roer om te gooien, nam hij niet van de ene op de andere dag. En hoe zijn avontuur af zal lopen, daar houdt hij zich even niet mee bezig.

door Willemien Weerman

De lucht is blauw, het gras is groen en door de bomen zucht een licht briesje. Mooier kan haast niet in deze tijd van het jaar. Rob du Rieu geniet zichtbaar. Hij stookt het hout in de houtkachel annex fornuis nog even op om straks over heet water voor de koffie te kunnen beschikken. „Veel mensen denken dat het afzien is om in deze tent te wonen”, zegt hij. „Maar wat is afzien? Ja, ik heb hier geen wc. Daarvoor moet ik het bos in. Ik heb geen stromend water. Dat haal ik verderop bij een pomp. En koffiezetten kost meer tijd maar voel toch eens hoe heerlijk het hier tussen de bomen in de stilte is.”

Het plan in een yurt in de natuur te gaan wonen, kwam niet van de ene op de andere dag. Meerdere gebeurtenissen leidden hem die kant op. De 54-jarige Du Rieu, ooit opgeleid als leraar tekenen en handvaardigheid en al jarenlang actief als zelfstandig grafisch ontwerper met een eigen bureau, kwam op een doodlopend weg terecht.

„Ik zat in een uitgesleten patroon waar zoveel mensen na verloop van tijd in zitten of zelfs gevangen raken. Zoals opleiding, werk, gezin, huis. Al van jongs af aan word je klaargestoomd om in het gareel te lopen. Om iets te worden. Alsof je niet simpelweg mag 'zijn'. Alles is resultaatgericht en afgemeten.” Door niet bepaald plezierige ervaringen en gebeurtenissen die hij meemaakte, ging hij nadenken over wat nu echt belangrijk is en wat hij echt wilde. „Vroeger deed

ik nog wel eens iets gek. Rare projecten maar op een bepaald moment ben ik dat kwijtgeraakt.” Toen hij om verschillende redenen op zoek moest naar woonruimte, kwam de yurt in beeld. Want daarmee zou hij op een rustige plek in de natuurlijke energie van het bos kunnen wonen en van daaruit zijn leven een nieuwe

wending geven. Na toestemming van de landgoedeigenaar, kon de tent met een doorsnede van zes meter worden opgezet. Nu moet Du Rieu alleen nog op zoek naar een soort van atelierruimte waar hij kan tekenen en zijn computer kan gebruiken. „Een plek dus met een stopcontact”, zegt hij. Want het wonen in

Rob du Rieu: „Ik hoop dat het doek snel verkleurt zodat de yurt wat minder opvalt.”

foto: Theo Kock

de tent is voor hem meer dan simpelweg het roer omgooien. „Wat echt niet zo makkelijk was als het lijkt”, zegt hij. Het is ook een experiment. Hij gaat in woord en beeld via internet en papier delen wat het bij hem teweegbrengt en hoe de omgeving erop reageert. Verder

gebruikt hij de yurt als uitvalsbasis voor een tweede project waarbij hij mensen uit het bedrijfsleven via de natuurlijke stilte in de bossen wil laten ontdekken wat ze nu echt willen. Du Rieu noemt het 'ontdekkingsreizen voor anderen'. De eerste opdrachten hiervoor

zijn al binnen. Waar zijn nieuwe avontuur gaat eindigen daar maken anderen zich voorlopig drukker om dan hijzelf. „Iemand zei dat hij me meer gunde dan wonen in zo'n tent,” zegt Rieu.